

Numi & Malicia, artistes urbanes

"Pintar amb l'esprai enganxa"

NUMI

Tal com raja

Nom artístic: Numi & Malicia

Lloc i data de naixement:

Numi: Girona, 21 de novembre de 1984.

Malicia: Barcelona, 4 de juliol de 1984.

Quin és el vostre pitjor defecte:

Numi: El perfeccionisme.

Malicia: Jo també.

El vostre programa de tv predilecte:

Numi: Sèries estrangeres.

Malicia: M'he enganxat a la sèrie "Lost".

Algú a qui admireu:

Numi: Blondie i Lady Pink.

Malicia: Seen i, de Barcelona, Fasim.

El graffiti del qual esteu més orgulloses:

Numi: Un que vaig pintar fent referència a Louis Vuitton.

Malicia: El "sushi", un que sembla intemporal.

Si no pintéssiu seríeu:

Numi: Auxiliar de vol.

Malicia: Cuinera. M'encantaria inventar plats i sabors.

Un somni que us quedi per complir:

Numi: Viatjar a NY i viure un temps a Londres.

Malicia: Que la meua feina o allò que apor- to al meu voltant em faci feliç.

Numi i Malicia són els pseudònims amb què signen els seus graffitis la Núria i l'Alícia.

Són dues noies molt joves, nascudes el 1984, apassionades de l'esprai i de tot allò relacionat amb l'expressió a través de dibuixos, personatges pop i art urbà. Des de fa gairebé tres anys, pinten juntes. El seu aire fresc, les ganes de dir coses amb plena llibertat i l'espontaneïtat que es pot veure a les seves obres, es transmeten també en una interessant conversa davant de la seva última creació.

Per què "Numi" i "Malicia"?

N (Numi): Bé, a mi m'ho deien uns amics des de petita.

Malicia (M): Jo em dic Alícia i també és per això. Em deien Ali, després va sortir la broma de Mali, com de maldat, i va acabar en Malicia.

Quan comenceu a fer graffitis?

M: El 2001, aproximadament. Vaig començar veient uns amics pintant i vaig decidir anar a pintar sola per deixar a la paret tot el mal rotllo que tenia. Realment va ser una alliberació.

N: Jo fa una mica menys. Fa uns tres anys. Sempre m'havia cridat l'atenció i quan ho vaig provar per primer cop em va encantar.

I com us coneixeu?

M: Per Internet. En un bloc, veiem els nostres treballs i ens adonem que ens agraden coses semblants.

N: Sí, des del primer dia vam estar molt a gust pintant juntes. Ens entenem molt bé. Ja des del primer dia vam fer un grup, una mica així en broma, i ja fa gairebé 3 anys!

És difícil pintar amb una altra persona?

M: T'has d'adaptar a l'altra persona. Si a ella li ve de gust pintar una cosa avui, doncs m'adapto. La pròxima vegada, ja pintarem el que jo tingui al cap. Així les dues acabem fent tot el que volem.

N: Sabem posar-nos d'acord. Ens coneixem bé.

"VAIG DECIDIR ANAR A PINTAR SOLA PER DEIXAR A LA PARET TOT EL MAL ROTLLO QUE TENIA" (MALICIA)

Quins són els vostres referents?

M: Seen, un dels millors "graffiteros" de la dècada dels 80, conegut per ser un dels més famosos pintors de graffiti als trens de Nova York. Ara es dedica als tatuatges. Té una botiga al Bronx (Seentat2) i continua fent moltes exhibicions arreu del món.

N: M'agrada molt Mark Ryden i l'estil de graffiti d'Escandinàvia.

M: També, com a referent, cal parlar

de la "Bíblia" del graffiti: un llibre que es diu *Subway Art*, del fotògraf Henry Chalfant.

Heu experimentat amb altres materials i suports? Què té la paret que no tingui una tela?

M: Sobretot, la dimensió. És molt espectacular. Jo he dibuixat molt sobre paper, però pintar en una paret, tan gran, és excitant.

N: A més, pintar amb l'esprai és molt divertit. Al principi és una mica difícil, però després enganxa.

Hi ha competència per agafar el millor lloc?

M: És difícil fer-te respectar. Entre els que ens coneixem no hi sol haver-hi problemes, però molts estrangers venen de vacances i no respecten res.

N: A Barcelona, cada vegada queden menys llocs "legals" per pintar i més gent que pinta, i és molt més fàcil que et tapin alguna peça.

Pintar al carrer té els seus riscos. Us ha detingut la policia algun cop?

M: Hem tingut molta sort. No ens ha passat res, de moment.

N: La veritat és que no hem tingut cap problema. Però Barcelona s'està convertint en una ciutat amb moltes restriccions. Les multes arriben ja als 1.700 euros...

Expliqueu-me una mica el procés de creació. Feu un esbós, comenteu abans què us agradaria fer?

N: A vegades anem amb esbossos que hem treballat prèviament. Tot i que també, més d'un cop, improvisem sobre la marxa.

M: També pensem els colors, si farem

una base, etc. El més important és tenir preparat què es vol fer.

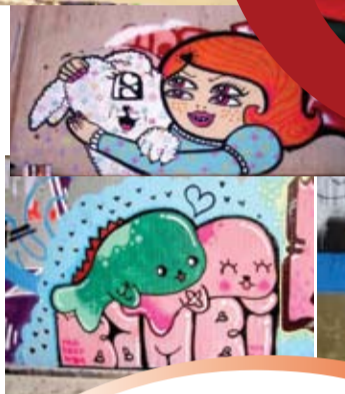
A la gent que no està ficada en aquest món li pot agradar més o menys una pintura. Però, entre vosaltres, el graffiti esdevé un llenguatge més, diferent. Utilitzeu algun argot secret?

M: L'argot són les firmes. Tu saps els grups, vas identificant l'estil de cadascun. Es tracta d'acostumar la mirada.

N: Qui fa graffiti juga a amb les tipografies, les estira, les arrodoneix... vas investigant fins que ja llegeixes sense problema qualsevol obra.

Albert Lladó, albert@edicat.cat

Fotos: Susana Perdomo

"ES TRACTA D'ACOSTUMAR LA MIRADA" (NUMI)

FOTO 9^è CONCURS

Més de 30.000 euros en premis
Presenta les teves fotografies de temàtica lliure o de viatges, manipulació artística, divertida, paisatges o fotomòbil.

Informa-te'n i participa-hi a www.carnetjove.cat Participar-hi és molt fàcil!

Volta al món

connecta

CONVOCAT: Generalitat de Catalunya, Departament d'Acció Social i Drets Socials, Secretaria de Joventut

AMB EL SUPORT DE: SONY, HONDA, TAGUS, Sony Ericsson, LIXA, KANASCAT, SON IMAG FOTO, EXL